

Den følgende sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om ændring i lov nr. 94 af 27. marts 1934 om invaliderente m. v. til tilskadekomne militære værnepligtige.

(Første behandling findes i tidenden sp. 1220).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer samt spørgsmålet om dets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under eet.

Ingen bad om ordet.

Lovforslagets §§ 1—4 og dets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Man gik dernæst til:

Anden behandling af forslag til lov om et ekstraordinært tillæg til alders- og invaliderentemodtagere.

(Første behandling findes i tidenden sp. 1224).

Der var til denne behandling stillet følgende ændringsforslag:

Af *Ragnhild Andersen, Alfred Jensen og Aksel Larsen:*

Ny paragraf.

1) Efter § 1 indsættes en ny paragraf sålydende:

„§ 00.

Stk. 1. I folkeforsikringslovens § 39, stk. 1, ændres med virkning fra 1. oktober 1948 grundbeløbene i skemaet således:

„2 376, 2 088, 1 764“ til: „2 614, 2 297, 1 941“ og „1 584, 1 392, 1 176“ til: „1 743, 1 532, 1 294“.

Stk. 2. I folkeforsikringslovens § 85 foretages følgende ændringer:

I stk. 1, 1. linie, indsættes efter „januar“: „og juli“.

Stk. 2 affattes således: „Inden henholdsvis 10. marts og 10. september bekendtgør socialministeren de forandringer, som i henhold hertil finder sted i ovennævnte beløb“.

Stk. 3 affattes således: „De således bekendtgjorte beløb har gyldighed fra henholdsvis 1. april og 1. oktober.“

Til titelen.

2) I lovforslagets titel tilføjes: „og om ændringer i folkeforsikringsloven“.

Lovforslagets paragraffer, de stillede ændringsforslag og spørgsmaalet om lovforslagets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under eet.

Ragnhild Andersen: Som jeg på mit partis vegne bebudede ved lovforslagets første behandling, har vi, da ingen andre partier ønsker udvalgsbehandling af ministerens lovforslag, udarbejdet ændringer dertil. Det er med den dybeste beklagelse, jeg har iagttaget, at ingen andre partier her i salen ved lovforslagets første behandling nærrede ønske om at give rentemodtagerne virkelige, reelle forbedringer, forbedringer, som er så hårdt tiltrængt. Alene dette, at man fandt mit partis saglige og vægtige indvendinger mod lovforslagets mangelfuldhed af så liden interesse, at man ikke en gang ville lade lovforslaget udvalgsbehandle, taler sit tydelige sprog om, i hvor ringe grad rentemodtagernes elendige levevilkår kan sætte sindene i bevægelse her på rigsdagen. Det er imidlertid mit håb, at der nu ved anden behandling vil vise sig mere interesse end ved lovforslagets første behandling.

De ændringsforslag, mit parti stiller i dag, går ud på følgende:

I § 39 i folkeforsikringsloven foreslår vi en 10 pct.s forhøjelse af samtlige grundbeløb til alders- og invaliderentemodtagerne, en forhøjelse på 10 pct., som gennemføres med tilbagevirkende kraft fra den 1. oktober i år. En sådan forhøjelse vil muliggøre, at rentemodtagerne til jul sammen med renten for december kan få de 3 måneders forhøjelse udbetalt som en slags juletillæg, en julehjælp. Det ville betyde, at et ægtepar i København for disse 3 måneder får et beløb på 61 kr. 20 øre, et ægtepar i købstæder 53 kr. 70 øre og et ægtepar i landkommuner 45 kr. 30 øre. For enlige rentemodtagere eller ægtepar, hvoraf kun den ene ægtefælle har ret til rente, vil en sådan 10 pct.s forhøjelse af grundbeløbet betyde et beløb til jul på 40 kr. 80 øre i København, 35 kr. 70 øre i købstæder og 30 kr. 30 øre i landkommuner. Disse beløb er 10 pct.s tillæg lagt til den pr. 1. april prisregulerede grundrente. Når dertil kommer den regulering, ministeren foreslår, vil det dog i hvert tilfælde kunne mærkes i rentemodtagernes hjem i årets drøjesten måneder, december og januar, selvom det ikke vil løse alle rentemodtagernes problemer.